

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1857-05-13)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1857-05-13)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 228. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000093.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiel, d. 13de Mai 1857.

Min kiære Fader!

Du har vist allerede i nogen Tid ventet at høre »umiddelbart« fra mig; men, sandt at sige, har jeg, lige siden jeg kom tilbage til Kiel befundet mig i et Slags vegeterende Tilstand, i hvilken jeg desværre ikke engang har havt det tilfælles med Planterne, at jeg kunde frembringe en Blomst eller et Blad — d. v. s. et Digt eller et Brev. — —

Ogsaa Planternes Foraarsløv er bleven standset eller forsinket af den vedvarende Kulde, Skoven er vel halvt og Buskene heelt grønne, men ogsaa disse sukke, ligesom Menneskene, efter Varme og Regn. Skulde Du beslutte dig til at komme herover i Pindsen, vil Du saaledes formodentlig endnu kunne faae Bøgetræerne at see i deres lysegrønne Ungdomsskrud, der snart bliver mørkt herovre for Søndenvindens Aande. — —

Min ufrivillige Eensomhed har jeg, uskikket til egentligt Arbeide, tilbragt med at læse forskellige Ting af let Vægtfylde — bl. a. Quehls Oversættelse af »Hiortens Flugt«, og det har virkelig forundret mig at gienfinde saameget af den eiendommelige danske Tone og Farve i den tydske Bog. Man kan efter denne Prøve ikke negte, at Quehl er en habil Oversætter; dog tvivler jeg paa at Chr. Winther selv vilde være ganske tilfreds, ligesaa lidt som jeg venter at blive det med »Dante«. Vilde Manden blot lade være at skynde sig saameget — men, saa kunde han formodentlig slet ikke gjøre noget, ligesom nogle Mennesker ikke kunne gaae langsomt. I Mangel af interessante Meddelelser om Stemninger og Forhold herovre, sender jeg dig en Artikel af Kiels »Correspondenzblatt«, der omtaler din Brochure om Skandinavismen. Jeg veed ikke, hvem der er dette Blads Hoved-Correspondent i Kiøbenhavn, men formoder, at P. Hiort har noget dermed at bestille — thi »hvad har P. H. ikke at bestille!« — kan man sige, ligesom Gedske Klokkers: hvad har Fanden ikke at bestille! s. 229— Slottet er nu tomt, Herskaberne ere reiste, jeg troer til Dresden, og kun i den ene Fløi, hvor Universitetsbibliotheket er, sysler den gamle Etatsraad Rathjen i et Virvar af Papirer og Bøger. Jeg antager, at ligesom Søluften, hvis Du kommer herover, vil være gavnlig for dine Nerver, saaledes vil det ikke være uden Indflydelse paa dit mentale Velbefindende, at Du, saa tidt Du har Lyst, vil kunne indaande den Bibliotheksluft, til hvilken Du i halv hundrede Aar har været saa vant — skiøndt jeg paa den anden Side forudseer, at den her grasserende Orden i Opstilling — hvis Principer det aldrig er lykkedes mig ret at faae fat paa — ikke vil smage dig synderligt. —

Christian.